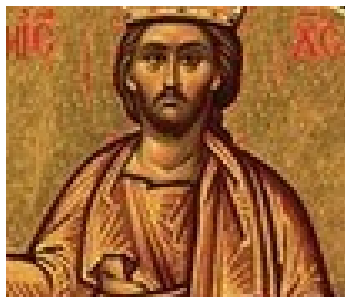

30.06.2013 г. / 01:14:19

Вяра

Неделя първа след Света Троица - на Всички светии

*Иисус Христос.
Фрагмент от стара
икона "Неделя на вси
светии". Света Гора-
Атон*

ДНЕС Е ПРАВОСЛАВНИЯ ПРАЗНИК ВСИ СВЕТИИ, В КОЙТО НЯМА ОБРАЗИ НА ВЕЩИЦИ, ДЕМОНИ И ДРУГИ ДЯВОЛСКИ ИЗЧАДИЯ.

ЗА РАЗЛИКА ОТ ЕРЕТИЧЕСКИЯ ПАПСКИ И ПРОТЕСТАНТСКИ, РАЗВРАТЕН ЗАПАД, ПРАВОСЛАВНИТЕ ПОЧИТАТ ВСИЧКИ СВЕТИИ И ТЕХНИТЕ ОБРАЗИ.

В ПЪРВА НЕДЕЛЯ СЛЕД ДЕНЯ НА СВЕТА ТРОИЦА - НА ВСИЧКИ СВЕТИИ

„Всеки, който мене признае пред човеците, Ще призная и аз него пред Моя Отец Небесен” (Мат. 10:32)

Благослови отче!

Свети цар пророк Давид с голямо благоговение ни приканва да имаме почит и любов към светиите и казва: „Много уважавах приятелите Ти, Боже”. Така и апостол Павел, за да ни отвърне от светските грехове и да ни прикани към търпение

и мъжество, като светиите, казва: „Братя, като имаме толкова свидетели, да отхвърлим всяка гордост, всеки грях и да тичаме с търпение към предстоящия ни подвиг” (ср. Евр. 12:1), да почитаме и да обичаме Божиите угодници, които са ни предали светла добродетел. Те са се увеличили и се увеличават, и ще се увеличават до свършека на света, множеството им е повече и от морския пясък. А ние почитаме онези, за които знаем. Но понеже има и други, за които не знаем, за това веднъж годишно празнуваме паметта на всички светии, знайни и незнайни, живели преди и след Христа: апостоли, мъченици, постници, пастири, учители и всички праведници от Адам до днес, които са починали благочестно с добри дела, хвалим ги, ублажаваме ги и им се молим да се молят на Бога за нас, защото те винаги стоят пред Бога. И ние, като слушаме, че са влезли в Небесното царство с добри дела, трудове и с изповядване на Христовото име, трябва да им подражаваме (да правим като тях), както казва днешното свето Евангелие.

Евангелие от Матей, зачало 36

Рече Господ на учениците Си: всеки, който Мене признае пред хората, ще призна и Аз него пред Моя Отец Небесен, а който се отрече от Мене пред хората, и Аз ще се отрека от него пред Моя Отец Небесен. Не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият, а бойте се повече от Оногова, Който може и душата и тялото да погуби в геената. Ето, Аз ви пращам като овци посреди вълци, и тъй, бъдете мъдри като змии и незлобливи като гълъби. Пазете се от хората, защото те ще ви предадат на съдилища и в синагогите си ще ви бичуват, и ще ви поведат пред управници и царе заради Мене, за да свидетелствувате пред тях и пред езичниците.

Но когато ви изведат, не се плашете, защото **който обича**

баща или майка повече от Мене, не е достоен за Мене, и който обича син или дъщеря повече от Мене, не е достоен за Мене. Който приеме вас, Мене приема, и който приеме пророка в име на пророк, ще получи пророческа награда. И който напои одного от тия малки само с чаша студена вода, няма да изгуби наградата си. (Мат. 10:32, 37-38, 19:27-30)

ТЪЛКУВАНИЕ

Христос е казал: „**Не мислете, че дойдох да донеса мир на земята; не мир дойдох да донеса, а меч; защото дойдох да разлъча човек от баща му, и дъщеря от майка ѝ, и снаха от свекърва ѝ. И врагове на човека са неговите домашни. Който обича баща или майка повече от Мене, не е достоен за Мене; и който обича син или дъщеря повече от Мене, не е достоен за Мене; и който не взима кръста си, а следва подире Ми, не е достоен за Мене.**“ (Мат. 10:34-38). Както се уточнява по-долу в проповедта: „Тук Христос не е заповядал да не обичаме баща си и майка си, а казал да не обичаме нищо повече от Него.“

Светиите казват, че думите на Спасителя се отнасят за отношенията между верни и неверни, между християни и нечестиви безбожници, еретици (вярващи неправославно) или зловерци (принадлежащи на друга вяра). Със Своя духовен меч Той ОТСИЧА една от друга тези две части на човечеството, като ни казва да се отделим и да забравим дори и най-близките си роднини, които не вярват в Него или вярват криво и неправославно, защото те сами са избрали ада пред вечния живот и като неосъзнати служители на бесовете ще се опитват и нас да въвлекат в преизподнята.

След като дал на апостолите власт да изгонват бесовете и да изцеряват болестите на хората, Иисус Христос им казал: „Ето,

пращам ви като овце посред вълци. Не се плашете, а дръзновено проповядвайте Евангелието и научете всеки да вярва в Мен със сърцето си и да Ме изповядва с устата си, защото който признае Мене (слав. изповяда) пред хората, че съм Христос, Синът Божий, ще призная (слав. изповядам) и Аз него пред Моя Отец Небесен, че е Мой верен ученик.”

Понеже има тяло и душа, човек, ако иска да се спаси, трябва с душата да вярва, а с тялото да изповядва, както казва апостол Павел: Със сърце се вярва за оправдаване, а с уста се изповядва за спасение (Рим. 10:10). За това не бива да се боим дори от смъртта, а трябва без страх да изповядваме Христа. Светите мъченици претърпели толкова мъки и пролели кръвта си само и само да не се отрекат от Христа, но и в предсмъртния си час стояли мъжествено пред царе и мъчители и им казвали, че Христос е Синът Божий, истинският Бог и Спасител на света. А тежко и горко на онзи човек, който се отрече от Христа – било за пари, за слава, от страх или поради опасност от смърт – защото не ще може да получи спасение или ще го получи много трудно. Но някой може да каже: „А апостол Петър как получи спасение, след като три пъти се отрече от Христа в двора на първосвещеника?” Наистина получи спасение, но много трудно с много плач и голям труд – ходи да проповядва Христовото Евангелие по села и градове и най-накрая претърпя кръстна смърт с главата надолу и проля кръвта си за Христа, и тогава получи спасение. След като научил апостолите да Го изповядват, Христос им казал да не се боят от никаква беда, която ще им се случи. Укрепил ги предварително, като им съобщил какво ще им се случи и рекъл: „Пращам ви като овце посред вълци”, и както не е възможно овцете да бъдат цели сред вълци, така не е възможно и вие да не пострадате, докато сте сред вашите врагове, но имайте надежда на Мен и не се бойте от враговете

си.

Не бъдете – казал – малодушни, а бъдете кротки, като овце и лесно ще надвиете всичките си врагове. И ако убият тялото ви, не бойте се, защото душата ви ще живее безкрайно и ще се весели с ангелите в Небесното царство.

Бъдете – казал – мъдри като змии, защото змията дава да ѝ смажат цялото тяло, само главата си гледа да запази здрава. Така и всеки християнин трябва да не жали тялото си, да не гледа имуществото си, нито славата, нито боя, нито страданията, дай, каквото ти искат, дай парите си, дай кръвта си и всичко, което имаш, само вярата си не давай и я пази добре. След това Христос рекъл: „Бъдете незлобливи като гълъби, не отвърщайте със зло за зло или с обида за обида. Пазете се, когато ви изведат пред царе и владетели да не се уплашите, но без страх изповядвайте името Ми, без предварително да обмисляте, какво ще кажете. Защото Аз ще ви дам уста и мъдрост, та да не мога мъчителите ви да се противопоставят.” После рекъл: „Който обича баща си или майка си повече от Мене, не е достоен за Мене.” Тук Христос не е заповядал да не обичаме баща си и майка си, а казал да не обичаме нищо повече от Него. И когато бащите, майките и роднините ни карат да крадем, да лъжем, тогава не трябва нито да ги обичаме, нито да ги слушаме, защото стават врагове на нашето спасение. Защото който не умъртви телесните си желания и не предаде тялото си на страдание за Христа, когато стане нужда, е недостоен за Христа. Тук Христос не казва да тичаме своеволно на смърт, а казва, когато стане нужда да стоим до смърт за вярата. И не само това заповядал Христос, но казал още винаги да правим добро и да приемаме всеки, който ни учи на добро и се труди за душата ни. Защото Сам Христос рекъл: Който приема вас, Мене приема, тоест: „Който почита Божиите служители, почита Самия Бог”. За това трябва да почитаме праведниците, като Божии слуги.

Защото, който ги почита, като праведници, и той е праведник и не си изгубва наградата. Ако някой даде чаша студена вода на друг, и той ще получи голяма награда от Бога. С това Христос ни учи да не казваме, че сме сиромаси и не можем да приберем един странник у дома си. Защото ако дадем на един сиромас дори само чаша студена вода или му окажем някаква малка помощ, пак получаваме от Бога голяма награда за това, че сме проявили любов към един наш брат. За това трябва да се обичаме и да си помагаме, защото любовта е върхът на всички добродетели и който няма тези трите: любов, милост и чистота, не ще види Небесното царство.

ПОУЧЕНИЕ

Благочестиви християни! Виждате ли, че Сам Христос казва колко блажен и почтен е добродетелният човек и на този свят, и на онзи. Той не търси слава и богатство, а целият свят го слави и ублажава и честта и славата винаги тичат след него, и Сам Бог живее в него. Ето честта и славата на добрия човек, ето радостта и стократната награда, а след това – небесното царство. О, добродетел, добродетел! Ти си безкрайна светлина и богатство, ти си извор на истинската слава, ти си майка на всеки земен и небесен дар. Блазе на този, който те има. Ах, нашата преголяма глупост и прелъстен ум! Ние не искаме добро, а искаме богатство и го искаме с грабеж и лъжи, с клетва и неправда, но се самозалъгваме, защото с неправдата не си събираме богатство, а си събираме безчестие, беда и смущение. Защото ако днес събираме богатство и неправда, то утре ще побегне от нас, а ние ще си останем само с безчестието. Но ако искаме богатство, да не го търсим в неправдата, а да се трудим да го спечелим с правда, да отхвърлим от нас лъжата, да говорим истината, да спазваме Божиите заповеди и тогава ще имаме непоклатимо богатство, както казва пророк Давид: Който постъпва тъй, няма да се поклати навеки (Пс. 14:5). Така Авраам спечели злато и

сребро, така Иаков увеличи своите стада, така Иосиф придобил Египет, така и Иов. А ние не постъпваме така, а търсим богатство в неправдата и славата в столичните градове и в къщите на големците. Но и в това лошо се излъгваме, защото ако днес сме славни, утре може да станем безчестни и забравени. След славата искаме веселие, радост и други телесни удоволствия и ги търсим в многото ядене и в разни други грехове, но пак се излъгваме. Защото в греха няма никаква радост, нито веселие, но само скръб и въздишки, защото всеки грях донася скръб и горчивина. Сладостта на греха е за кратко, а горчивината му е безкрайна. Защото след греха човек веднага бива споходен от срам, скръб, слабост, болест и най-накрая – смърт.

Но ако имаме истинска радост, да осечем от себе си телесните грехове и тогава ще имаме радост, по-голяма от радостта на пълководеца, превзел силен град. Ако искаме истинско веселие, да помогнем на сираци и вдовици и тогава душата ни ще има безкрайно веселие. Ако искаме чест, слава и наслада, да бъдем чисти, правдолюбиви, милостиви, кротки и смирени, и тогава ще бъдем почитани и прославни, както казва Христос: поучете се от Мене, понеже съм кротък и смирен по сърце и ще намерите покой за душите си (Мат. 11:29). О, колко е глупав този, който иска злато не от онзи, който го копае, а от морето. Христос е казал да искаме само добродетелта, а Той ще ни подари всичко останало, тоест: „Ако искате слава или благополучие, или наслада, имайте грижа само за едно – придобийте само добродетел и в нея ще намерите всички споменати блага. Търсете – казва Бог – Небесното царство и добродетелта, а другите неща Аз ще ви ги дам, без да ги търсите.” Ето така ни учи Христос и така иска да постъпваме винаги за слава и чест на свящото Му име, сега и винаги, и във вечните векове, Амин.

{{_LINK1_}}

